

bita je bila baje tudi lobanja. Toda še živega so spravili v bolnico, kjer je bil operiran in je preživel par dni, se zavedel in že bil dobre volje, tako, da so zdravniki upali na rešitev. Ali nastopile so komplikacije in je podtegel. Kedar bo naše fante srečala pamet? Ali smo res zakleti v Pišecah, da moramo vsako leto enega ali dva okoli prinesiti?! Fricl otožno zmajuje z glavo in pravi: Kdor na Boga pozabi, pozabi ga tudi Bog in ga s slepoto udari. Ali je res današnja mladina taka?! — Danes, 25. oktobra, je prisegel naš novoizvoljeni občinski odbor in prevzel svoje posle. Želimo le, da bi tako zastopal naše interese po krščanskih načelih, kakor je bilo to o priliki volitev na letskih označeno.

Pod rdečim zmajem.

Splošno o skrivnih družbah.

Malokomu je znano, da je število skrivnih organizacij ali družb na Kitajskem neizmerno veliko. Več jih živi v medsebojnem prijaznem razmerju, druge so si smrtno sovražne in se borijo med seboj z nepopisnimi grozovitostmi. Že iz obstoja skrivnih družb se da sklepati na neprestane sovražnosti, ki uničujejo Kitajsko že od nekdaj. Skrivne organizacije dovoljujejo dostop najrevnejšim, kulijem — prenašalcem tovorov ravno tako kakor učenemu mandarinu ali slavnemu generalu. Vzrok, zakaj se v teh organizacijah organizira tudi proletarijat, ko je vendar treba za družbo žrtvovati denar in delo, je iskati v dejstvu zavesti: biti član mogočne organizacije. Skrivne družbe so, ki se zavzamejo za siromaka, bodisi da se preživlja v Indiji, na velikih Sunda otokih, v Južni ali Severni Ameriki; kjerkoli se nahaja, se zaveda, da čuva nad njim nevidna roka, ki ga bo maščevala, ako bi se kdo lotil njegovega zaslužka, imetja ali življenja.

Beležka Angležinje.

Angleška potnica Izabela Bird beleži v svoji znameniti potpisni knjigi, da je prišla na indijski otoku Mallaka v mesto, ki je bilo prvotno znano, da je

cvetočje radi obrtne marljivosti prebivalca. Ob obisku Angležinje je bilo v razvalinah in čisto opustošeno. In kaj je bil vzrok? Dve skrivni kitajski družbi »Rdečega zmaja« in »Bele lilije« sta živeli v medsebojnem sovraštvu in sta si prisegli uničenje. Krvavi in nepopisno srditi boji so zahtevali na tisoče žrtev. Utis, katerega so napravila na Evropejko nepokopana trupla, razdrte hiše in kočje, je bil nekaj groznega.

Nemška žrtev.

Zastopnik nemške trgovske tvrdke je zagrešil med obedom to neprevidnost, da se je izrazil prezirljivo glede kitajskih skrivnih organizacij in povdaril dvom, da bi sploh obstojale. Seve, je dospel še le pred kratkem v kitajsko prestolico — Peking. Za opomine in svarila starejših prijateljev se ni zmenil in se je povrh še norčeval iz njih. Pri obedu navzoči domačini na izzive Nemca niti odgovorili niso. Bilo je med povabljenimi več veletrgovcev, tolmačev in služabnikov. Nekateri od teh so se pritajeno smehljali. Pojedina je končala v polnem soglasju. Še le en teden za tem je izginil sluga zgoraj omenjenega nemškega nastavljenca. Z izginulim je nogrešil Nemeč precejšnjo denarno vsoto, ki je bila last trgovskega podjetja. Ko je hotel čez nekaj dni vstopiti v svoj čoln, je bil navrtan in neuporaben. Njegova črna obleka je bila razjedena od vitrijola. Kanarčka mu je nekdo oslepil in najlepšim in s tolikim trudom vzgojenim orhidejam je nevidna roka izpodrezala korenine. Štirikrat se je lotila požigalčeva roka njegove hiše. Konj ni več žrl, potrosili so mu strupa. Pes je poginil. Kitajski trgovec, ki je bil v trgovskih zvezah z nemško tvrdko, je dal zastopniku svet, da naj takoj zapusti Kitajsko, ker je svojo vlogo zaigral in bo njegovo delovanje nemogoče. Nemeč se je odpeljal s prvim parnikom v domovino.

Dogodek na Borneo.

V severnem delu ogromnega podindijskega otoka Borneo se je zgodilo pred leti tole:

Otok Borneo je bogat na premogu. Premogovne družbe vzdržujejo nekako policijo in nadzorno službo. Uradniki so razen domačih Malajcev tudi Kitajci. Ker trguje na otoku zelo mnogo kitajskih trgovcev, je kitajski živelj močno zastopan. Večina priseljenih Kitajcev so člani skrivnih organizacij »Rdečega zmaja« in »Bele lilije«.

Lepega dne je našel delavec Po-Lant, mešanec, malajski Kitajec, v izsušeni rečni strugi dragocen dijamant. Ko je zadel na kamen, je radostno vzkliknil. Za najdbo bi bil prejel bogato darilo od belega gospodarja, kateremu je že parkrat izročil manjše najdene dijamente. Ubogi dečko je bil nepopisno vesel in niti sanjalo se mu ni, da mu bo najdba v pogin. Radostni vzklik pri prvem pogledu na dijamant je čula Malajka, ki je nekaj metrov proč od najdišča delala na polju.

Malajo-kitajec je hotel izročiti dijamant svojemu gospodarju, a že je znal za dragoceno najdbo kitajski trgovec, član »Bele lilije«, medtem ko je pripadal Po-Lant »Rdečemu zmaju«. Naj stane, kar hoče, fantu je treba odvzeti dijamant in ga nakloniti hilijski organizaciji.

Ono noč po srečni najdbi se je zbudil Po-Lant in opazil, da je močno zezan. Krog ležišča je čepela trojica neznanec — odposilci »Bele lilije«. Napadeni je znal, kaj ga čaka. Zavedal se je, da tudi njegova organizacija ne bo mirovala. Ker se je branil, da bi izročil dijamant, so ga odnesli na nosalih v gozd. Tam so ga mučili na vse mogoče načine, da bi izsilili skrivnost. Zastonj!

Člani »Rdečega zmaja« so kmalu zvedeli za usodo najditelja dijamenta. Alarmirali so oblast, saj v tem slučaju ni šlo samo za rop, ampak celo za umor.

Sedemdeset do zob oboroženih mož je odbrzelo v s trnjem zavarovani pragozd. Slednjic so dosegli zasledovalci utrjeno kočjo sovražnikov, ki so streljali. Napadalcii so se lotili napada od vseh strani. Posrečil se je, od nasprotne strani ni padel niti eden strel več. Ko so udrli

Ovčja volna

»Kluft«

10 dkg . . . Din 13.—
skoraj neraztrgljiva,
za nogavice in sokne.

»Gelbschild«

10 dkg . . . Din 18.—
mehka in izdatna, za
sviterje in jopice.

»Friesia«

5 dkg . . . Din 10.—
v vseh barvah, pri-
pravna za čepice in
bluze.

»Partijska volna«
5 dkg . . . Din 5.—
ostanki zelo poceni.

C. Büdefeldt

Maribor
Gosposka ulica 4.

Zahtevajte povsod

»Slov gospodarja«.

kakor sem slutil, da se bo zgodilo, in sem si mislil: kroglo, ki jo hočeš kotaliti, kar kotali! —

Naslednji dan je prišel Boltežar k meni. Bil je videti slabe volje.

»No, gospod Boltežar, kaj je novega v tej naši zgodbi?«

»Prav nič! Kakor hitro dobe gospodje uradniki kaj v roke, sploh ni več nič novega.«

»Hm! In sicer?«

»Sicer pa je žalibog prišel mladi Čresnik.«

»Vem! Je bil že tu pri meni.«

»Že? No da, saj se povsod prislini.«

»Kje se je prislinil?«

»No, pri »Grozdu« na primer, dvojčkama.«

»Kateri se je prislinil?«

»Kaj vem! Tej ali oni, ali pa obema. Rečem vam, gospod Hubert, varujte se tega Čresnika. Je sin mojega gospodarja, žalibog, moram reči, žalibog! Koliko denarja je ta fant že pognal — v Italiji — na Grškem — v Egiptu — v Indiji — na Japonskem — v Kaliforniji! No, ali res mislite, da mora slikar, ki hoče kaj znati, v vseh

teh deželah zapraviti tako strašanske vsote denarja?«

»Prav gotovo ne!«

»Torej: to tudi jaz pravim! Stari — z dovoljenjem rečem tako — moj gospodar, se krvavo trudi v svoji pisarni od pete ure zjutraj do desetih zvečer. Sin pa se klati po svetu in zapravi ogromno denarja.«

»To je večkrat tragika bogatih sinov.«

»Že zopet tista vaša tragika. Jaz pa povem kar naravnost: lopovščina. Tragičnega jaz ne vidim prav nič v tem, če se kdo iz dneva v dan zabava.«

»Pač, gospod Boltežar; poguba je to, ki grozeče prihaja.«

»Kaj še — stari je tako bogat; njegovega denarja ne potrosi niti tak sin.«

»Saj ni denar to, o čemer govorim.«

»Ampak?«

»Ampak njegova resnoba je v nevarnosti in z njo njegova umetnost in morebiti njegovo življenje. Toda mlad je še; divja še; se bo že še zresnil; želim mu kar najboljšo.«

zmagovalci v kočuro, je bušila v zrak strahovita eksplozija. Le par od 70 je ostalo pri življenju in ti so odkrili napol sežgano truplo prijatelja, ki mučen do smrti, ni izdal skrivnosti. Člani »Bele lilije« so pobegnili skozi podzemeljski hodnik.

Strašen je bil maščevalni načrt in grozno je bil tudi izveden. Zahrbtni umori so se urinili na dnevni red. Le na posredovanje preme govne družbe je prišlo do delnega pomirjenja med obema organizacijama. A še danes ne mine niti eno leto, da bi se Kitajci ne klali med seboj, radi dijamanta, ki je bil pozneje še enkrat najden in katerega se drži tri neštetih žrtev. V drugič najdeni dijamant so obrusili in ga prodali v Ameriko.

Poslednje vesti.

Tretje redno zasedanje bolgarskega parlamenta je bilo otvorjeno s prestolnim govorom kralja Borisa dne 28. oktobra.

Desetletnica nove in mlade Turčije. Dne 29. oktobra je preteklo deset let, odkar je razbil Kemal paša turški sultanat ter je ustvaril pod svojim predsedstvom novo ter moderno Turčijo.

V Rimu so proslavljali dne 29. oktobra 11-letnico fašističnega režima. Ob tej priliki je bila napovedana za prihodnje leto sprememba dosedanje fašistične ustave.

Komisar za sovjetsko zunanjo zadevo ali ruski zunanji minister Litvinov je že na potu v Washington, kjer bodo pričela kol po njegovem prihodu pogajanja s ciljem: Združene države Severne Amerike bodo priznale pod še danes neznanimi pogoji sovjetsko Rusijo in sklenile z njo razne pogodbe.

Smrt odličnega francoskega politika. V Parizu je umrl dne 2. oktobra bivši predsednik vlade in 15kratni minister Paul Painlevé v starosti 70 let.

Kristusova proslava v Mariboru. 1900letnico Kristusovega odrešenja je proslavil Maribor kot zaključek škofijskih slovesnosti proti pričakovanju slovesno ter veličastno. Že tridnevne pred glavno nedeljsko slovesnostjo so bile zelo dobro obiskane po vseh cerkvah. Nedeljsko slavnost je oznanjalo na vse zgodaj veličastno zvonjenje, kateremu so se odzvali verniki pri sv. mašah v res lepem številu. Med številnimi obiskovalci euharistične proslave moramo posebno poudariti udeležbo srednješolske ter akademične mladine. Dijaštvo mariborskih zavodov je tokrat dokazalo svojo katoliško zavednost. Glavna nedeljska dopoldanska slovesnost se je vršila v stolni cerkvi. Skofovi pridigi in slovesni darjivi so prisostvovali poleg ljudskih množic predstavnikih oblasti, katoliških društev in razne odlične osebnosti. Nedeljska popoldanska procesija je bila prava manifestacija za Kristusa Kralja. Javnega obhoda se je udeležilo gotovo 40.000 ljudi, zastopniki vseh oblasti ter naša srednješolska mladina. Najsvetejše je nosil škof dr. Tomažič, ki je tudi zaključil mogočno in veličastno slovesnost s Te Deum in posvetitvijo presv. Srcu Jezusovemu.

Znatno povečana, razširjena in modernizirana Cirilova tiskarna je bila slovesno blagoslovljena zadnjo nedeljo. Blagoslovne obrede je izvršil g. stolni dekan d. Vraber.

Požar v okolici Ptuja. V Hajdošah pri Ptuju je uničil požar posestniku Juriju Grlaču

hleve in kolarnico. Zavarovalnina je malenkostna.

Smrt zaslužnega slovenskega moža. V Ovrhah pri Velikovcu na Koroškem je umrl tamošnji veleposestnik Aleš Grill. Rajni se je preselil pred 35 leti iz Smartna pri Slovenjgradu na Koroško na obče znano Mentlovo kmetijo. Vzgleđ krščanskega moža je bil pokopan ob ogromni udeležbi koroških Slovencev in ga je spremljalo na zadnji poti osem duhovnikov. Nagrobni govor mu je govoril znani rodoljub in škocijanski g. župnik Poljanec. Aleš Grill je bil oče šoštanjskega g. župnika Pavla Grila, predsednika koroške slovenske kmečke zveze Antona, še dveh udeležnih sinov in treh hčera. Blagi slovenski korenini svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Neprijetna posledice strelav skozi okno. V Tunjicah pri Kamniku je bila zadnje dni otvorenjena nova gostilna. Zvečer na dan otvoritve je došlo do prepira in gostilničar je razgrajče odstranil iz krčme. Ta korak so hudo zamerili krčmarju trije brati. Eden od trojice je vzel doma staro puško, šel pred gostilno in oddal strel skozi okno. Za prvim strelom je počil še eden, ki je razgnal cev in nevarno ranil strelca. Obvezani ter precej poškodovani se je zglasil pri kamniških orožnikih in jim je pripovedoval storijo o streljanju. Zadeva je še zagonetna, a bo imela najbrž še hujše posledice, nego ranjena levica in odstreljen palec.

»Svaš dom« se hg priložil prihodnji številki »Slovenskega gospodarja«.

Makole. Prosvetno društvo ima v nedeljo dne 5. novembra, t. l. ob 15. uri v posojilniški dvorani redni letni občni zbor. Odbor uljudno vabi, da se občnega zbora udeležijo ne samo mladina, tudi možje in žene, sploh vsi, ki se zanimajo za ktiško prosveto.

St. Andraž pri Velenju. Najljudneje vabimo vse domačine in sosedje, da pridejo v nedeljo dne 5. novembra, v naš Društveni dom, kjer priredi naše Katoliško prosvetno društvo štiridejansko igro »Koroški lihopteci«. Igra nam bo ponovno pokazala vse razmere, ki so pred 13 leti vladale na Koroškem, ko so Nemci uporabili vsa nizkotna sredstva, da so to prelepo slovensko deželo pridobili zase. Začetek igre bo ob treh popoldne. Takoj po igri pa se vrši v Društvenem domu vinska trgatev. Torej pridite! — Odbor.

Laporje. Položili smo k večnemu počitku telesne ostanke našega dobrotnika g. dekana Martina Medveda v soboto dne 28. oktobra. Ganljivo slovo mu je zapel domači pevski zbor pred hišo njegovega zemeljskega prebivanja in pred domom njegovega večnega počivanja. Zbor 29 gg. duhovnikov ga je po novem slovenskem obredniku priporočal božjemu usmiljenju in našemu hvaležnemu spominu, njegov šolski tovariš monsig. prof. Vreže iz Maribora pa je ob asistenci vpok. g. župnika Ogrizeka in dekana Sagaja iz Hoč opravil zanj pogrebno sv. mašo in vse druge obrede ter nam je za žalostno slovo v milo tolažbo in hvaležni spomin v pretresljivi besedi razkazoval njegovo vseskozi vzorno življenje in neumorno delovanje; saj si je posebno s skoraj novo našo župnijsko cerkvijo, tukaj ustanovljeno posojilnico in Marijino fantovsko in Marijino družbo ter z mnogim drugim postavil neminljiv spomenik. Ob odprtem grobu se je z vznešeno besedo od svojega blagopokojnega prednika v Braslavčah poslovil v imenu cele župnije in še posebe v ime naših svojih 22 tamošnjih spremljevalcev omenjajoč njegove velike zasluge za prenovljeno Marijino cer-

kev, novi prosvetni dom in nove zvonove. Domači g. dekan pa je hvalil njegove zasluge za duhovno preroditev in blagostansko okrepitev laporske župnije ter opominjal, naj mu ohranijo hvaležen spomin v molitvah in posnemanju njegovih vrlin in še posebe njegove jeklene značajnosti in neumorne delavnosti. Počivaj v miru blagi mož, kakor je malo takih, in zavušivaj veselje večnega bivanja pri Bogu!

Višnja vas pri Novi cerkvi. Dne 26. oktobra 1933 ob enih zjutraj je neusmiljena smrt nenadoma pobrala enega naših najpogumnejših borilcev krščanske ideje, g. Matijo Dokler, opvojenega crožniškega stražmojstra in posestnika v Višnji vasi 21. Pred kratkim je dovršil svoje 52. leto, celo življenje se je boril s trdovratno sušico, dokler ji ni sedaj kol osmi svojih bratov in sester tudi podlegel. Zapušča vdovo in petero nepreskrbljenih otrob in brata vpokojenega ravnatelja državnega učiteljišča v Ljubljani, slovitega izvedenca v klasičnih jezikih Antona Doklerja. Umrl Matija Dokler je v svojem življenju mnogo in neumorno deloval v javnosti. Bil je član in večletni načelnik krajnega šolskega odbora v Novi cerkvi, članistega tudi v Vojniku. Kot tak se je potegoval vedno za odgozo otrok po strogo krščanski načelih. Povsod pa se ga ocahli kot velikega prijatelja krščanske šole in izobrazbe. Sodeloval je pri hranilnici v Novi cerkvi, bil duša cerkvenokonkurenčnega odbora, kateremu je bil vedno tajnik. Bil je med najbolj navdušenimi sotrudniki za nove zvonove za popravilo cerkve. Bil je večletni tajnik občine Višnja vas, Nova cerkev in Vojnik, kjer si je pridobil veliko zaslug za napravo električne luči v trgu in okolici. Vkljub svoji obilni zaposlenosti je našel še vedno dovolj časa, da je raznim ljudem delal prošnje, ugovore itd. Radi svoje odločnosti je imel večkrat mogočne nasprotnike, ki so ga pa v srcu vsi res globoko spoštovali. Ob grobu, ki ga je zakril dne 28. oktobra do vstajenja, kjer se bo odpočil od obilnega dela za božjo čast in blagor bližnjemu, mu je govoril njegov prijatelj kanonik g. Žagar v slovo: kjer ga je priporočil v dobrih lastnostih v posnemanje, po dobrih delih v hvaležno molitev! Naj počiva v miru!

Priporočati je, da vsak kupuje iz prvega vira, kjer dobi vse potrebščine najceneje, to je v trgovini **Senčar Franc, Mala Nedelja in Ljutomer**, kjer je tudi novo otvorjena zaloga **Tivar oblek** po tovarniških cenah 1093

Izguba blaga. Dne 11. oktobra se je izgubil med potjo Rimske toplice — Jurkloster — Planina z avtomobila velik zavitek, v katerem se je nahajalo razno sejmsko blago (manufaktura itd.), vreden 4000 Din. Pošten najditelj naj izroči zavitek na naslov: Vidic, Celje, Hrib sv. Jožefa št. 3. Najditelj dobi nagrado. 1102

Sadna drevesa v veliki izbiri in po najugodnejših cenah se dobijo pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slafina Radenci. Zahtevajte ponudbo! 1105

MALA OZNANILA

Pridna, poštna služkinja K. Živini in za poljsku dela se sprejme v župnišče s 15. novembrom. Kje, pove uprava lista. 1103

Sadno drevje, sorte sadnega izbora, odaja po 8 do 10 Din Frangež, Hoče 118. 1104